

เรื่องเล่าชาวกอล์ฟ KU 27

๕๐ ปีผ่านไป... ณ วันนี้ พวกเราชาวกอล์ฟ เคยู ๒๗ ก็มีอายุยืนยาวไปจนถึงจะ ๗๐ กันแล้ว มีเพื่อนบางคนก็แซงเลยหลัก ๗๐ ไปก่อนโดยไม่แสดงว่าฝีมือจะร่วงโรยตามอายุไป สมาชิกชาวกอล์ฟ ตามที่ลงทะเบียนไว้มีอยู่ ๗๒ คน เป็นกลุ่มที่มาพบปะสังสรรค์เป็นประจำและมาพบกันเป็นครั้งคราว ตามโอกาสสะดวก ความสามัคคีร่วมมือร่วมใจในกิจกรรมกอล์ฟของรุ่นพูดได้ว่ามีใจเกินร้อย จนเป็นที่กล่าวขวัญชื่นชมของนักกอล์ฟรุ่นพี่รุ่นน้องอยู่เสมอ

ก่อนที่จะมาเป็นชมรมนักกอล์ฟ เคยู ๒๗ ที่เข้มแข็ง เพื่อนๆ นักกอล์ฟต่างก็มีกลุ่มเล่นเป็นประจำกันมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว โดยเฉพาะเพื่อนๆ ชาววิศวะ ชาวป่าไม้ ชาวทหารทั้งหลายซึ่งมีสนามเล่นประจำ จนฝีมือเป็นที่เลื่องลือ บางคนได้รับถ้วยรางวัลจนไม่มีที่เก็บ เพื่อนๆ บางคนเล่นแล้วหยุดเล่นเนื่องจากภาระหน้าที่ทั้งงานหลวงงานราษฎร์ แล้วกลับมาเล่นใหม่ก็มี จนกระทั่งวันเวลาผ่านไป เพื่อนๆ ส่วนใหญ่หมดภาระหน้าที่การงาน มีเวลาว่างมากขึ้น สามารถปลีกเวลาจัดเวลาสะดวกของแต่ละคนให้มาตรงกันได้ ดังนั้น เมื่อได้มีโอกาสพบปะกันเมื่อครั้งสังสรรค์รุ่นประจำปี เมื่อปี ๒๕๕๔ ที่โรงแรมทีเคพาเลซ ถนนแจ้งวัฒนะ บรรดานักกอล์ฟมีโอกาสมาเจอกันหลายคน เพื่อนๆ นักกอล์ฟหลายคน ได้พูดคุยกันว่าน่าจะให้มีการลงทะเบียนไว้เพื่อจะได้มีกิจกรรมร่วมกันในโอกาสภายหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งทีมของรุ่นไปร่วมแข่งสามัคคีรุ่นพี่รุ่นน้องของสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่จัดแข่งปีละ ๓-๔ ครั้ง ซึ่งในเรื่องนี้คงอดที่จะกล่าวถึงเพื่อนเรา ๒ คน คือ ชัยยันต์ สมบูรณ์สิน และผู้ว่าฯ ชรินทร์ บัวประเสริฐ เสียมิได้ ชัยยันต์ เป็นคนที่จัดการรวบรวมรายชื่อนักกอล์ฟของรุ่น ซึ่งนับเป็นก้าวแรกที่ได้มีการพูดถึงการตั้งเป็นชมรมกอล์ฟรุ่นขึ้น และก่อนหน้านี้ ชัยยันต์ ก็ได้จัดทีมไปแข่งรายการ สมก.สัมพันธ์ อยู่หลายครั้ง ชรินทร์ เป็นผู้สนับสนุนการก่อตั้งชมรมกอล์ฟรุ่น และร่วมกิจกรรมกอล์ฟมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน เริ่มจากการให้สมาชิกลงชื่อแสดงความเป็นนักกอล์ฟครั้งแรกนั้น มีเพื่อนๆ ที่เล่นกอล์ฟได้ลงชื่อจำนวน ๕๔ คน ต่อมาได้เพิ่มเติมจนถึงปัจจุบันมีบัญชีชื่อนักกอล์ฟรุ่น ๒๗ จำนวน ๗๒ คน

ปัจจุบันชมรมนักกอล์ฟ เคยู ๒๗ มีความเป็นปึกแผ่นแน่นหนา มีความสามัคคีจนเป็นที่กล่าวถึงด้วยความชื่นชมจากนักกอล์ฟรุ่นพี่รุ่นน้องอยู่เสมอ ชมรมนักกอล์ฟเคยู ๒๗ ได้มอบหมายให้ ชรินทร์ บัวประเสริฐ เป็นประธานชมรม มี อัญชลี ณ เชียงใหม่ และ ชาญชัย แสนศรีมหาชัย ร่วมกันประสานสร้างกิจกรรมกอล์ฟ โดยมีเพื่อนๆ ทุกคนเป็นกรรมการและสนับสนุนกิจกรรมด้วยดีตลอดมา สมาชิกได้ขอให้ วียะดา จารุเดชา ศรชัย พलगูร และ นิราพาธ อรุณวงศ์ เป็นผู้ติดต่อจองสนามกอล์ฟ (สนามงู) และสนามกอล์ฟรัฐประเทมิย์ เพื่อให้สมาชิกที่ว่างและสะดวกได้มาเล่นกันเป็นประจำทุกวันจันทร์

โดยในบางครั้งก็เปลี่ยนสถานที่บ้างเพื่อให้มีความแปลกใหม่ เพิ่มความสนุกสนาน เรามีเพื่อนๆ ช่วยติดต่อ สนามกอล์ฟในราคาพิเศษ เช่น สายัณห์ สดางค์มงคล (สนามบางกอก) วินิจ ชวนใช้ (สนามไดนาสตี) และ กฤติคม ยอดจันทร์ (สนามรอยัลแจเมส)

กิจกรรมที่ชาวกอล์ฟเคย ๒๗ ได้ตกลงกันว่าจะจัดเป็นประจำ คือ การจัดกอล์ฟเคย ๒๗ สัญจรไปตามภาคต่างๆ เพื่อได้มีโอกาสได้เล่นสนามต่างๆ ทั้งของหน่วยงานในพื้นที่และสนามกอล์ฟเอกชน โดยมีบุคคลสำคัญที่พวกเราเรียกว่า "ผู้ติดตาม" หรือเรียกกันติดปากว่า "พตต." เดินทางไปร่วมสนุกกันด้วย โดยวางแผนเป้าหมายไว้ว่าจะเดินทางไปในเส้นทางเดียวกับการทัศนจรของรุ่น เพื่อที่จะได้มีการสังสรรค์ร่วมสนุกกันหลังจากเล่นกอล์ฟแล้ว การรวมกลุ่มของนักกอล์ฟโดยมีกิจกรรมกอล์ฟสัญจรโดยวางแผนให้สัมพันธ์กับการทัศนจรของรุ่นหลายครั้งนั้น กำหนดไปรับประทานอาหารเย็นและสังสรรค์ด้วยกันหลังจากที่จบการเล่นแล้วนับเป็นความสามัคคีที่น่าชื่นชม ครั้งหนึ่งที่จังหวัดลพบุรี คณะนักกอล์ฟไปเล่นกันที่สนามนารายณ์ฮิลล์ และสนาม จอมพล ป.พิบูลสงคราม ยังจำได้ว่า มาโนช กฤติมนโรธ ประคอง วุฒินิช และ นิทัศน์ พ.ประสิทธิ์ เจ้าถิ่นเมืองลพบุรีได้ต้อนรับคณะใหญ่ คือทั้งรุ่นและนักกอล์ฟและผู้ติดตามอย่างเต็มที่ งานสังสรรค์วันนั้นสนุกสนานจากการร้องรำทำเพลง

กอล์ฟคณะนักกอล์ฟและผู้ติดตามร่วมสังสรรค์ที่ลพบุรี

กันจนตึก บ้านสวนริมแม่น้ำลพบุรีเป็นสถานที่สร้างความสุขให้กับพวกเราเต็มที่ จากการต้อนรับอย่างอบอุ่นของเจ้าของบ้าน มาโนช และครอบครัว

กอล์ฟล์ญจรของเราทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มครั้งแรกในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะนักกอล์ฟได้รวมตัวกันที่บ้าน สมพร กาญจนกุล นักกอล์ฟมือดีของรุ่นอีกคนหนึ่ง และได้ไปเล่นกันที่สนามพลูตาหลวงจากการติดต่อของ นิวัต พันธุ์รัตน์ ซึ่งเส้นทางสายกรุงเทพ-บ้านฉางนั้นเป็นทางที่นักกอล์ฟ เคย ๒๗ มักจะใช้กันหลายครั้ง โดยนัดกันแล้วแต่ใครว่างก็จะไปกัน แต่ครั้งก็จะมิกิจกรรมอื่นร่วมด้วย เช่น การไปดูการแข่งขันกอล์ฟระดับนานาชาติ LPGA หรือมีการแข่งการกุศลต่างๆ และที่สนามกอล์ฟวังจันทร์ อีก ๒ ครั้ง โดย ดร.สุพัฒน์ อรรถธรรม ผู้ใกล้ชิดกับเจ้าของสนามทั้งๆ ที่ไม่ได้เล่นกอล์ฟแต่มีน้ำใจติดต่อประสานงานให้เป็นอย่างดี

ที่สนามกอล์ฟวังจันทร์

แข่งขันเชื่อมสามัคคีที่สนามเขื่อนเขาแหลม

กอล์ฟล์ญจรทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีหลายครั้งที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (หัวหิน ชะอำ) จังหวัดราชบุรี และกาญจนบุรี โดยมี พินิจยศ สะอาดเยี่ยม รับผิดชอบตั้งแต่เข้าจรดเย็นค่ำ ที่นิพนธ์รีสอร์ท พร้อมสร้างความประทับใจให้กับสมาชิกชมรมจนเกิดการวางแผนอนาคต “ข้ามอ่าวไทยหัวใจเดียวกัน” เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างฝั่งระยอง (โชวารีรีสอร์ท) ถึงฝั่งประจวบคีรีขันธ์ (นิพนธ์รีสอร์ท) ขึ้นในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา ชาวกอล์ฟได้ไปร่วมเล่นกอล์ฟกันอย่างสนุกสนานที่สนามกอล์ฟสวนสน สนามกอล์ฟสปริงฟิลด์ สนามกอล์ฟรอยัล ราชบุรี และสนามกอล์ฟภาณุรังสี (เขากรวด) พร้อมทั้งมีวาระพิเศษที่ สมพร กาญจนกุล และคณะไปเข้าร่วมการแข่งขันกอล์ฟของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต เชื่อนวชิราลงกรณ์เป็นประจำทุกปี การเดินทาง去玩กอล์ฟล์ญจรที่สร้างความประทับใจอย่างมากก็คือการที่พวกเราชาวกอล์ฟได้พากันไปตระเวนภาคอีสานตอนเหนือและเลยเตลิดไปถึงเมืองเวียงจันทร์ โดยเริ่มจากนัดแนะวางแผนประสานกับ ปรีชา วลีพิทักษ์เดช ซึ่งในช่วงนั้นจะใช้เวลาหลังเกษียณอยู่

ที่หนองคายเป็นส่วนใหญ่วัยช่วยติดต่อกันที่พัค และ เดชา ตันตยวงค์ ติดต่อกันมาที่พัคในราคาพิเศษให้ คณะนักกอล์ฟและเพื่อนไปกันสิบกว่าคนเดินทางโดยเครื่องบินได้รับการสนับสนุนรถตู้จากบัณฑิต ตันศิริ ทำให้การเดินทางเป็นความสะดวกสบาย พวกเราออกกรอบกอล์ฟและพักกันที่สนามวิคตอรี จังหวัดหนองคาย ตอนเย็นมีการสังสรรค์กัน โดย ปรีชา ขอบเป็นเจ้าภาพในฐานะเจ้าถิ่นที่ร้านอาหารริมโขง ได้บรรยากาศสุข สดชื่น หลังจากนั้นก็มีการเล่นเกมส์นับเลขโดยมี บัณฑิตเป็นผู้ใจดีแจกรางวัลผู้เข้าร่วมสนุกกันถ้วนหน้า วันรุ่งขึ้นเราข้ามไปพักที่สาธารณะประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อไปเล่นกอล์ฟโดยได้รับการดูแลจาก พิสิฐ เจริญพันธ์ ซึ่งขณะนั้นเป็นผู้บริหารระดับสูงของธนาคารกรุงเทพ สาขาเวียงจันทน์ ช่วยดูแลอย่างดีเยี่ยม คณะฯ เล่นกอล์ฟกัน ๒ สนาม นับเป็นการสัญจรที่สนุกสนานมาก

อีกครั้งหนึ่งที่คณะนักกอล์ฟได้เดินทางไปในช่วงเวลาเดียวกับการทัศนจรของรุ่น คือ การไปตีกอล์ฟที่เขื่อนอุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ครั้งนั้นมีเพื่อน เสนอ รังสิมันตุชาติ ได้มาสังสรรค์ยามเย็นด้วย เราพักที่เขื่อนอุบลรัตน์จากการติดต่อประสานงานโดย พินิจยศ ได้รับความสะดวกสบายดี จากนั้นคณะนักกอล์ฟก็ไปต่อที่จังหวัดเลย ซึ่งมีเพื่อน สถิตพันธ์ ธรรมสถิตย์ เจ้าพ่อสวนยางอยู่ที่นั่น นักกอล์ฟไปร่วมสังสรรค์กับรุ่นอย่างครื้นเครง วันรุ่งขึ้นหลังจากรำลากับคณะใหญ่แล้ว นักกอล์ฟก็แยกเดินทางต่อไปโดยมีที่หมายคือ สนามกอล์ฟเขื่อนจุฬาภรณ์ โดยมี สุพัฒน์ บุญมีประเสริฐ อดีตป่าไม้เจ้าพ่อใหญ่เจ้าพ่อแห่งทุ่งลุยลาย นำทีมตลุยสนามของเขื่อนและสังสรรค์กันเฉพาะกลุ่มของเราจนดึก วันรุ่งขึ้นก็เดินทางกลับกรุงเทพฯ

จำได้ว่าคณะนักกอล์ฟเดินทางไปติกอล์ฟพร้อมกับสังสรรค์ท่องเที่ยวด้วยที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยครั้งนี้ได้มีคณะเพื่อนๆ และครอบครัวเดินทางไปร่วมสนุกด้วย เพื่อนของเราคือ สุวิทย์ เทียรทอง อดีตอธิการมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ได้ช่วยจัดแผนให้คณะผู้ติดตามไปท่องเที่ยวชมเมืองประวัติศาสตร์ในระหว่างที่พวกนักกอล์ฟไปออกรอบกันที่สนามกอล์ฟเมืองเอกวังน้อย ปีนั้นมีเพื่อนจากอเมริกา คือ นิด สุทยา และ พิจอชร์ กลับมาเยี่ยมบ้านพอดี พวกเราเลยจัดติกอล์ฟพร้อมสังสรรค์ต้อนรับ โดย สุวิทย์ ช่วยจัดล่องเรือชมแม่น้ำพร้อมทั้งรับประทานอาหารและร้องเพลงในเรือกันอย่างสนุกสนาน

คณะนักกอล์ฟได้เดินทางไปไกลทางภาคใต้ โดยเริ่มจากการบินไปสุราษฎร์ธานี ได้รับการสนับสนุนรถเพื่อเดินทางจากการติดต่อประสานงานของ โปรต้ง บัณฑิตย์ ตันศิริ จงรัก วนิชชาชีวะ และ อัญชลี ณ เชียงใหม่ เราเล่นกอล์ฟที่สนามรัชชประภา พักที่โรงแรมของการไฟฟ้า โดยอาศัยความเป็นเพื่อนสนิทมาตั้งแต่สมัยเป็นเด็กเทพฯ (โรงเรียนเทพศิรินทร์) กับอดีตผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตของ นพพร บุรุษการ และ ธาณี เทียนทิม หลังจากเล่นกอล์ฟแล้วมีเวลาเหลือ โปรหมู ชาญชัย แสนศรีมหาชัย ยังได้พาไปล่องเรือในเขื่อนดูงานประมงเป็นความทรงจำที่ยังพูดคุยถึงกันอยู่เสมอ ต้องขอเอ่ยถึงความประทับใจมากกับ ดร.พลภูมิ (บุญรักษ์) ที่อุตส่าห์ขับรถจากกระบี่มาร่วมเล่นกอล์ฟกับคณะที่เขื่อนรัชชประภา และร่วมสังสรรค์จนดึก

เราเดินทางต่อไปจังหวัดพังงาเพื่อจะแวะเล่นกอล์ฟที่สนามกอล์ฟทับละมุ จังหวัดพังงาของกองทัพเรือ แต่โชคไม่ดีที่ช่วงนั้นมีพายุเข้าอย่างถล่มทลาย ฝนตกหนักมากเลยไม่ได้เล่น ปรับแผนเป็นนั่งดื่มสังสรรค์ที่คลับเข้าสู่จันฝนซา และเดินทางต่อไปยังภูเก็ต ซึ่งก็ได้รับการต้อนรับอย่างประทับใจมาจาก สมชาย ปริณายก คณะนักกอล์ฟเข้าพักที่โรงแรมอ่าวฉลองรีสอร์ท และเล่นกอล์ฟที่ภูเก็ต ๒ สนาม คือ สนามกอล์ฟลือคปาโลมคัน ทริคลับ พวกเราหลายคนยังได้ทำบัตรสมาชิกกันไว้ คิดกันไว้ว่าจะกลับไปกันอีก อีกสนามหนึ่งคือ สนามภูเก็ตคันทริคลับ ซึ่งเป็นสนามกอล์ฟแห่งแรกของจังหวัดภูเก็ต สนามสวยงาม สมาชิกเล่นกันสนุกแบบลืมไม่ลงทีเดียว

หน้าคลับเข้าสู่สนามทับละมุ พังงา

สนามกอล์ฟเขื่อนรัชชประภา

คลับเข้าสู่สนามกอล์ฟเขื่อนรัชชประภา

สนามกอล์ฟเขื่อนรัชชประภา

สนามกอล์ฟแห่งแรกในจังหวัดภูเก็ต ภูเก็ตคันทรีคลับ

เพื่อนชาวภูเก็ตมาต้อนรับ

ที่หน้าโรงแรมของ สมชาย ปริณายก ภูเก็ต
ก่อนจะไปออกรอบที่สนามภูเก็ตคันทรีคลับ

หลังจากเดินทางไปเล่นกอล์ฟกันในหลายจังหวัดแล้ว เรายังไปเล่นกอล์ฟกันเป็นกลุ่มใหญ่ พร้อมกับติดตามรุ่นไปทำกิจกรรมอีกครั้งหนึ่ง เมื่อครั้งไปดูดอกชมพูพันธุ์ทิพย์บานที่กำแพงแสน ร่วมกันปลูกต้นกล้วยพฤษ์ โดยนักกอล์ฟไปเล่นกันที่สนามไดนาสตี ที่ได้รับส่วนลดพิเศษจากการติดต่อของ วินิจ ชวนใช้ ในครั้งนั้นเรามีแขกพิเศษคือ พี่ปราโมทย์ กับ อ้วน พรรณวดี มาจากอเมริกามาร่วมกิจกรรมด้วย มาบัดนี้ต้นกล้วยพฤษ์คงเติบโต แผ่กิ่งก้านแล้ว คงต้องนัดกลับไปเยี่ยมกันสักครั้ง

กิจกรรมสำคัญที่ชาวกอล์ฟ เคยู ๒๗ ได้เข้าร่วมด้วยอย่างภาคภูมิใจอีกอย่างหนึ่งก็คือ การแข่งขันกอล์ฟของสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประจำปี ซึ่งด้วยพระราชทานของ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ ซึ่งผู้เข้าแข่งขันจะต้องเป็นนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เท่านั้น และการแข่งกอล์ฟ สมก.สัมพันธ์ ปีละ ๓ ครั้ง ซึ่งเข้าร่วมแข่งขันในนามรุ่นมาโดยตลอด และเป็นที่น่าภาคภูมิใจอย่างยิ่งเมื่อทีมกอล์ฟ เคยู ๒๗ ชนะเลิศประเภททีมและบุคคล ในรุ่นอาวุโส ได้รับรางวัลพระราชทานด้วยพระราชทานของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณฯ วัลย์ลักษณ์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ต้องขอชื่นชมเพื่อนนักกอล์ฟที่ทำชื่อเสียงให้แก่รุ่น ๓ คน ที่ร่วมมือร่วมใจทำให้ ชนะเลิศประเภททีมอาวุโส คือ มาโนช กฤติมนโรธ สุพัฒน์ บุญมีประเสริฐ และ สุนทร ดุริยะประพันธ์ และ มาโนช ยังได้รับรางวัลพระราชทานฯ ประเภทบุคคลอีกด้วย

การแข่งขันกอล์ฟของสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประจำปี
ซึ่งด้วยพระราชทานของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณ

ชมรมกอล์ฟเคย ๒๗ ได้จัดให้มีการเล่นกอล์ฟประจำปีเพื่อเชื่อมสมัครในลุ่มนักกอล์ฟ สมาชิกเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ให้ วียะดา จารุเดชา หรือ หมอใหญ่ ของพวกเราทำหน้าที่เกี่ยวกับการแข่งขันทุกอย่างตั้งแต่ เริ่มลงทะเบียน แจก score card ควบคุมกฎกติกา มารยาท คัดคะแนน การแข่งขันทั้งสามครั้ง ใช้วิธีแข่งขันแบบสโตรกเพลย์ คิดแต้มต่อ 36 system แบ่งระดับฝีมือ (ไฟล์ท์) ตามจำนวนนักกอล์ฟและตามแต้มต่อที่นักกอล์ฟทำได้ในวันนั้น มีถ้วยรางวัลแจกตามระเบียบ เพื่อเป็นเกียรติประวัติ การแข่งครั้งแรกที่สนามชลประทาน มีนักกอล์ฟมากพอควร คิดแต้มต่อแล้วก็ แบ่งเป็นสองไฟล์ท์ เพราะที่ตีก็ตีสู้กัน ที่ตีคะแนนมากก็มากจนกรรมการคัดคะแนนเมื่อยแทนคนตี แต่ก็สนุกสนานกันในกลุ่มเพื่อน การแข่งขันในปีแรก ผู้ชนะรางวัล over all low gross คือ มาโนช กฤตมิโนรธ โดยมี บัณฑูร สุภควนิช ได้รางวัลชนะเลิศ low net แข่ง บัญชา เจริญวงศ์ ไปแค่ช่วงจุมูก โปรคุด มงคล มูลมณี และ เจ้านางจิม อัญชลี ได้รับรางวัลนี้ไปตามระเบียบ นอกจากนี้ยังมีรางวัล นักกอล์ฟคะแนนลำดับที่ ๒๗ ซึ่งก็ตกเป็นของ ปรีชา วลีพิทักษ์เดช

ในอีกปีต่อมา ที่สนามเดิมนักกอล์ฟเคย ๒๗ เข้าร่วมกิจกรรมกันมากขึ้นมีมากขึ้น กรรมการ นายพลใหญ่ก็อยากลงไปเล่นด้วยเลยไปเรียนเชิญกรรมการใหญ่กว่าคนเดิมคือ มาโนช หรือ โปรโนช คนกรุงเก่าลพบุรีมาช่วยคิดคะแนน แต่เพื่อนๆ ที่เล่นแล้วยังไม่หิวข้าวก็มาช่วยคิดคะแนนหรือ มาลุ้นคะแนน เช่น ผู้อาวุโสสุพัฒน์ บุญมีประเสริฐ เป็นต้น ก็แข่งขันกันแบบสนุกสนานรับรางวัลกันไป ใหญ่ กับ จิม จะแย่งรางวัลนี้กันเพราะออกแบบมาน่ารักมาก รางวัลนี้ตกเป็นของ ปรีชา ครั้งต่อมา มีคนแกล้งตีทิ้งตีขว้างแย่งรางวัลนี้ไป แต่ครั้งหลังนี้มีเหตุเพื่อนเราป่วยฉุกเฉินต้องเรียก ๑๖๖๙ มารับ ที่หลุม ๑๘ พรรคพวกเป็นห่วงคิดว่า จิม เป็นลม กลายเป็นเพื่อน เชิด ศุภชัย (เชิดชัย) พอดีที่รถพยาบาล

มารับส่ง รพ.ชลประทาน ตรงข้ามสนามกอล์ฟได้ทันช่วงที่ ระหว่างทานข้าวพรรคพวกก็เปลี่ยนกัน
ไปดูแล ด้วยความเป็นห่วงจนงานเกือบเลิก เพื่อนเซด ก็เดินยืมกลับเข้างานมาได้ เลยต้องสั่งข้าว
มาชามใหญ่ เพราะเพื่อนบอกหิวข้าว โดนแย่งกินซะ ก็เป็นอันแฮปปี้เอนด์ พวกเราโล่งใจที่ไม่มี
เหตุร้ายเกิดขึ้น

การแข่งขันประจำปี ที่สนามกอล์ฟกรมชลประทาน

การแข่งขันประจำปี ที่สนามกอล์ฟกรมชลประทาน

การแข่งขันรับปีใหม่ ๒๕๖๐ ที่สนามกอล์ฟฟลุ่ปะเตมีย์ พวกเราไปร่วมเล่นประมาณยี่สิบกว่าคน หมู กับจิม พยายามจัดหารางวัลการแข่งขันและรางวัลจับฉลากมาให้เพื่อนสนุก ก็ได้รับกันถ้วนหน้า ที่สำคัญได้พบกัน ได้แข่งขัน ออกกำลังกายเป็นกิจกรรมเพื่อความสามัคคี ดิอยู่แล้วกับวัยลุ่นของพวกเรา หลังจากจบการแข่งขันก็มีการแจกรางวัลกันโดยมีประธานรุ่น พลเวท ท้าวมหาวงศ์ มาร่วมงาน สนุกสนานกับนักกอล์ฟด้วย

โปรต้อม นพพร บุรุษการ เขียนความทรงจำเมื่อครั้งไปลัญจรภาคอีสาน Trip E-San Tour เป็น trip ที่สนุกมาก นั่งรถเลาะริมโขง อากาศหนาวเย็นสดชื่น เราคุยหยอกล้อกันไปตลอดทาง แช่วกันเป็นที่สนุกครื้นเครง ทั้งระหว่างการเดินทางนั่งรถตู้ และระหว่างตีกอล์ฟ กลางคืนก็ร้องคาราโอเกะกัน สุดสวิง เพราะนักกอล์ฟที่ไปทัวร์ล้วนนัก (บ้า) ร้องทั้งนั้น ประทับใจที่สุดก็คาราโอเกะที่เลย ที่ resort ที่พัก ตอนทานอาหารเช้า เจ้าของ resort กระซิบบอก ชุดเครื่องเสียงใหม่เอี่ยม เพิ่งเปิดให้ใช้เป็น ครั้งแรก แถมเครื่องเสียงยี่ห้อ JBL ชะด้วย เลยร้องชะหลายเพลง เสียงเพราะเกินจริง (ปกติไม่ร้องเพราะ

ขนาดนี้) คนที่ร้องคนแรก คือ เจ้านางจิม และ ต้อม ร้องเพลง 'Today' ได้อารมณ์ romantic เข้ากับบรรยากาศหน้าหนาวในตอนเช้าเลย คำฉายว่า 'เจ้านางจิม' ก็มาจาก Trip E-San Tour นี้ โดยเพื่อน จงรักษ์ ได้เล่าประวัติของ จิม อัญชลี ณ เชียงใหม่ ว่ามาอย่างไรไปอย่างไร สมควรที่จะเป็น 'เจ้านาง' เพื่อนๆ เลยเริ่มนำคำว่า 'เจ้านางจิม' มาใช้นับแต่บัดนั้น

เรื่องสนามงู เกิดเล็กๆน้อยๆจากต้อม

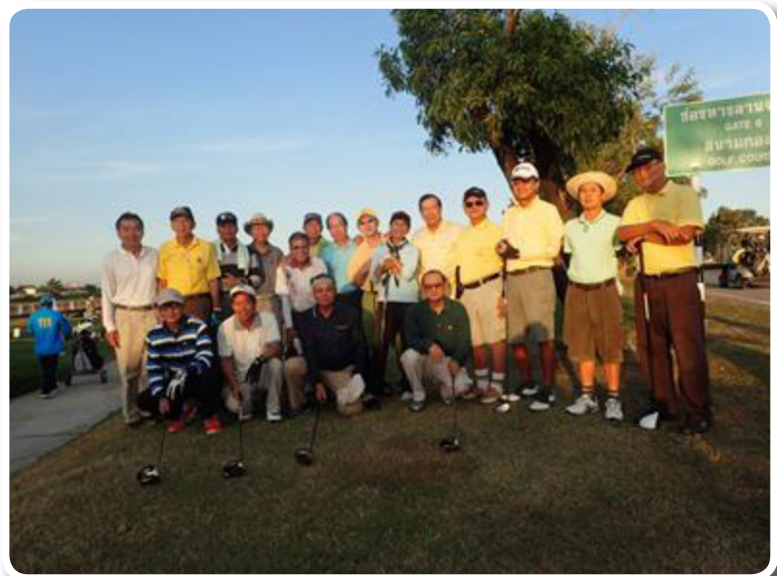
ต้อมซึ่งเป็นขาประจำที่สนามงู (สนามกอล์ฟกานตรัตน์) เขตดอนเมืองเล่าเรื่องกิจกรรมของพวกเราชาวกอล์ฟเคย ๒๗ ว่าสนามงูเป็นสนามประจำของพวกเรานักกอล์ฟ KU27 เราจะสังสรรค์ ออกรอบกันทุกวันจันทร์ ยกเว้นวันจันทร์ที่ ๓ ของเดือนที่มีการปิดปรับปรุงสนาม และวันจันทร์ ที่ตรงกับวันหยุดราชการ หรือวันหยุดชดเชย ส่วนใหญ่นักกอล์ฟ KU27 จะเป็นสมาชิกอาวุโส (Senior Member) ของสนามงู เสียค่าสมาชิกรายปีๆ ละ ๓,๐๐๐ บาท ค่าออกรอบครั้งละ ๔๕๐ บาท (ค่า green fee ๒๕๐ บาท + ค่า caddy ๒๐๐ บาท) พวกเราส่วนใหญ่จะมี caddies ประจำ ออกรอบ ครั้งละ ๓-๔ ก๊วน (ประมาณ ๑๕-๒๔ คน แล้วแต่วัน) นับเป็นลูกค้าประจำรายใหญ่ของสนามงู

สนามงูมีเอกลักษณ์ คือ อยู่ในสนามบินดอนเมือง มีเครื่องบิน บินขึ้นลงให้เห็นตลอดเวลา และที่แท่น T-off จะมีรูปปั้นงู เป็นหมุดแท่น T-off แต่ละหลุมมีหมุดแท่นรูปปั้นงูแต่ละชนิดไม่ซ้ำกัน เป็นสนาม fairway แคบ หากใครตีไม่ตรงเสี่ยงเข้าป่า หรือไม่ก็ตกน้ำ บางหลุม fairway par 4 ค่อนข้างยาว green จัดว่าปานกลาง ไม่ยากไม่ง่าย signature hole คือ หลุม ๑๗ par 3 เป็นเกาะ ต้องตีข้ามน้ำ มีรางวัลดีใกล้ธงประจำเดือน นักกอล์ฟเคย ๒๗ คือ ผู้ว่าฯ เดชา ตันติยวงศ์ เคยได้รับ รางวัลนี้เป็นน้ำสิงห์สีเหลืองมูลค่า ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อนๆ ดีใจฉลองกันใหญ่

ที่ Club House มีร้านอาหาร (ตอนนี้ บน Club House เปิดร้านอาหารใหม่ air เย็น จำหน่ายอาหารคาวดี มองเห็นวิวสนามกอล์ฟ) หลังจากเสร็จการออกรอบ พวกเราส่วนใหญ่จะมาร่วมทานอาหารกลางวันด้วยกัน ใครได้เงินเพื่อนมาก ก็เอามาช่วยลงขันกองกลางเป็นค่าอาหารกลางวัน บางครั้ง เพื่อนใจดีก็เอามาแจกเพื่อนๆ เช่น ลูกกอล์ฟ ถุงมือ ปลอกแขน เสื้อยืด หมวก ร่ม และอื่นๆ เจ้าประจำเห็นจะได้แก่ โปรสุเทพ ที่มีข้าวต้มมัดมาฝากเพื่อนๆ ทุกวันเกือบทุกครั้ง

พวกเราจะมีประมาณ ๖.๐๐ - ๖.๓๐ น. ทักทายกันตามประสา ก่อนแยกไปจ่ายค่าออกรอบ และหาอาหารเข้าทาน เสร็จแล้วไปเจอกันที่หลุม ๑ กลุ่มแรกจะออกรอบประมาณ ๗.๓๐ น. การแบ่งกลุ่มส่วนใหญ่แบ่ง เป็น ๓ ก๊วน ก๊วน fight A, fight B และ fight C นานๆ จะกระจายกลุ่มมาผสมกัน เช่น fight A+B ใครถูกเพื่อนๆ ถามหาว่ามาหรือป่าวบ่อยๆ แสดงว่าเป็นลูกค้าชั้นดี A+ เพื่อนๆ ชอบ เพราะเป็นผู้ลงกองกลางเป็นประจำ

นักกอล์ฟ KU27 จะมีกระทบกระทั่งกันบ้าง จัดกฎกติกาสร้าง pressure ให้คู่แข่ง (หัวเสีย เล่นไม่ออก) ก็เป็นเพียงเกมสีกอล์ฟ ก็คนมันไม่ยอมแพ้ันี่หว่า จ่ายแค่ point, 2 points (point ละ ๒๐ บาท) ก็ยังไม่ยอม มันเป็นเรื่องศักดิ์ศรี ลู้กันหน้าดำหน้าแดง บางคนหน้าเขียวไปเลย คงจุ เพราะเสียไปหลาย points

คำคมต่างๆ ก็มาจากการเล่นกอล์ฟด้วยกัน อาทิ..

‘เรื่อง Drive กูไม่กลัวใคร แต่ shot ต่อไป ไม่มีใครกลัวกู’

‘กูเป็นนักต่อสู้ ไม่กลัวใคร ถ้าไม่ต่อ (ให้แถมต่อ) กูไม่สู้’

‘แย้ไวย์ หลุมนี้ ผัดก่ายเตี้ยรอบ green เละเลย (ตีไม่ on green ตีข้าม green ไป ข้าม green มา)’

‘ขึ้นเตี้ยงไม่เก่ง (โยนลูกขึ้น green ไม่ดี)’

‘ฝนตกไม่กลัว กลัวเสียเงิน (จริงๆ แล้ว กลัวแพ้ซะมากกว่า)’

‘สู้ไม่ได้ อย่าใช้ mouth wedge ชิวะ’ (พูดซะจนเพื่อน หัวเสีย putt ไม่ได้ละไปเลย)’

‘เฮ้ย เก่งไม่กลัว กลัวนับผิด (บางคนนับไม่ค่อยถูก นับให้ตัวเองชนะอยู่เรื่อย)’

‘ไอ้เหี้ย...ย (ชื่อสัตว์เลื้อยคลานน่ารักชนิดหนึ่ง ตีไม่ดี เลยอุทานออกมา)’

‘เฮ้ย ฉิบหาย (chip ลูกหายไปไหนไม่รู้ ไม่ on green)’

‘เฮ้ย ดีๆ (เห็นคู่แข่งตีพลาด บอกดีๆ หมายถึง มึงพลาด ดีสำหรับกู จะได้กินเงินเพื่อน)’

ชนินทร์ บัวประเสริฐ ประธานชมรมกอล์ฟเคยู ๒๗

วันนี้ พวกเรานักกอล์ฟ KU27 สามารถพูดได้เต็มปากว่า เราเปรียบเสมือนครอบครัวใหญ่ ต่างคนต่างสไตล์ ต่างคนต่างความคิด แต่การมาสังสรรค์ตีกอล์ฟร่วมกันสามารถหล่อหลอมพวกเราให้เป็นหนึ่งเดียว จากที่เคยเป็นแค่เพื่อนร่วมรุ่น แม้บางคนไม่สนิทกันตอนเรียนเกษตร หรืออาจจะไม่รู้จักกันด้วยซ้ำไป ก็มารักใคร่สนิทสนมกลมเกลียวกัน หยอกล้อกัน แซวกัน เฮฮาด้วยกัน ไม่ถือยศถือศักดิ์ ไม่มีท่าน ไม่มีนาย มีแต่คำว่า ‘เพื่อน’ ยิ่งนานวัน ก็ยิ่งรักใคร่กันดูจพิน้องหลานตามกันมา โชคดีจริงๆ ที่ได้เป็น เคยู ๒๗

.....เล่าเรื่องโดย หมู ต่อม ใหญ่ และจิม

